

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/112/2019
Identifikačné číslo spisu: 3019200214
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3019200214.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobkyne: J. Y., bytom A., v zastúpení Kinstellar, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo nám. 13, Bratislava, IČO: 35 873 833, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Odbor peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností, so sídlom Bratislava, Špitálska 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2019/5181/Dan zo dňa 9. mája 2019, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sa/22/2019-54 zo dňa 6. augusta 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sa/22/2019-54 zo dňa 6. augusta 2019 z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2019/5181/Dan zo dňa 9. mája 2019, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, odbor sociálnych vecí a rodiny č. TN1/OPPKPČ/SOC/2019/43237-4 zo dňa 16.01.2019, ktorým podľa § 38 ods. 1 písm. b) bod 2, ods. 9 a § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“) nebolo vyhovené žiadosti žalobkyne zo dňa

31.10.2018 a nebol jej priznaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla (ďalej aj „OMV“). O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 168 S.s.p. tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaných rozhodnutí žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovenia § 11 ods. 2, 3, 11, § 14 ods. 6, 10, § 15 ods. 1, § 38 ods. 1 písm. b) bod 2, § 53 ods. 1, 2, § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. a § 34 ods. 5 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa prvej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd poukazom na to, že súdy v správnom súdnictve posudzujú zákonnosť rozhodnutí a postupu správnych orgánov uviedol, že aj keď lekárske posudky nie sú rozhodnutím, tvoria záväzný podklad pre rozhodnutie správneho orgánu. Samotný posudok nemôže byť predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve, avšak jeho vecnú správnosť posudzujú súdy v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktoré bolo na jeho základe vydané. Súdy v rámci svojho rozhodovania nevyslovujú odborný záver o tom, či fyzická osoba je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, neposudzujú zdravotný stav fyzických osôb ani ich odkázanosť, pretože oprávnenie vykonávať lekárske posudkové činnosti bolo zákonom zverené posudkovým lekárom príslušného správneho orgánu. Medicínsky záver vyslovuje posudkový lekár v lekárskom posudku (§ 11 ods. 11 zákona č. 447/2008 Z. z.), ktorý je v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. podkladom pre vydanie komplexného posudku. Komplexný posudok následne predstavuje podklad pre rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu (§ 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z.).

4. Krajský súd konštatoval, že podstata žalobných námietok žalobkyne spočívala v nesprávnom posúdení jej zdravotného postihnutia, v dôsledku čoho jej nebol priznaný nárok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky OMV. V konaní nebolo sporným, že žalobkyňa je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. V konaní však zostalo sporným, či chirurgické odstránenie zvierača žalobkyne a jeho následné nahradenie kolostómiou (vývodom hrubého čreva na prednej brušnej dutine) predstavuje také zdravotné postihnutie, ktoré by odôvodňovalo odkázanosť žalobkyne na individuálnu prepravu OMV a následné priznanie žiadaného peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky OMV podľa § 14 ods. 10 písm. a) zákona č. 447/2008 Z. z.

5. Vzhľadom na žalobné dôvody v správnej žalobe považoval krajský súd v prípade žalobkyne za dôvodné posúdenie odkázanosti v zmysle § 14 ods. 10 písm. a) cit. zákona, podľa ktorého fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky OMV, ak je odkázaná na individuálnu prepravu OMV a využíva ho na aktivity podľa § 38 ods. 9 písm. a) cit. zákona.

6. Krajský súd poukazom na to, že posúdenie odkázanosti na individuálnu prepravu OMV v zmysle ustanovenia § 14 ods. 10 písm. a) zákona č. 447/2008 Z. z. je upravené v § 14 ods. 6 písm. a), b), a c) zákona č. 447/2008 Z. z. vyslovil názor, že v prípade žalobkyne nebol v priebehu posudzovania jej zdravotného stavu zistený ani jeden dôvod v zmysle § 14 ods. 6 cit. zákona, ktorý by odôvodňoval jej odkázanosť na individuálnu prepravu OMV. Krajský súd ďalej uviedol, že žalobkyňa sa v podanej žalobe však nestotožnila s konštatovaním žalovaného v napadnutom rozhodnutí, že v jej prípade nejde o ťažkú poruchu zvieračov podľa § 14 ods. 6 písm. c) zákona č. 447/2008 Z. z., a preto nie je odkázaná na individuálnu prepravu. Namietala, že v dôsledku vyoperovania zvierača a trvalej kolostómie nie je schopná ovládať svoje vyprázdňovanie, a preto individuálna preprava osobným motorovým vozidlom je pre ňu jedinou dôstojnou možnosťou, ako realizovať svoje aktivity.

7. Krajský súd konštatoval, že záväzným podkladom pre priznanie peňažného príspevku je v súlade s ust. § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. komplexný posudok. V prejednávanej veci podkladom

pre rozhodnutie správneho orgánu I. stupňa bol komplexný posudok zo dňa 27.12.2018 a podkladom pre rozhodnutie žalovaného bol komplexný posudok zo dňa 29.04.2019, ktorý bol vypracovaný za účelom kontroly komplexného posudku správneho orgánu I. stupňa. Krajský súd mal preukázané, že ani v jednom komplexnom posudku správnych orgánov nie je konštatovaná odkázanosť žalobkyne na peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky OMV. Podkladom pre uvedené komplexné posudky boli lekárske posudky posudkových lekárov, ktoré vychádzali z aktuálneho lekárskeho nálezu žalobkyne - chirurgického vyšetrenia zo dňa 03.09.2018, ako aj posudkové závery o sociálnych dôsledkoch ťažkého zdravotného postihnutia. V komplexných posudkoch nie sú zistené diskrepancie medzi závermi posudkových lekárov, diagnózami odborných lekárov a posudkovými závermi, keď ani v jednom z uvedených podkladov pre komplexné posudky nebola kompenzácia z dôvodu trvalej kolostómie žalobkyne navrhnutá žiadaným príspevkom. Závery správnych orgánov v komplexných posudkoch sú bez nejasností a vnútorných rozporov, podané posudky sú komplexné, riadne a logicky zdôvodnené a vzájomne si neodporujú.

8. V prípade žalobkyne pre posúdenie odkázanosti na individuálnu prepravu OMV a následné rozhodovanie o nároku na požadovaný peňažný príspevok považoval krajský súd za rozhodujúcu skutočnosť, že v roku 2003 bol žalobkyni chirurgicky odstránený zvierač, a jeho funkcia bola nahradená trvalou kolostómiou. Za uvedené zdravotné postihnutie bola žalobkyni určená miera funkčnej poruchy 80 % podľa prílohy č. 3 kapitola X, oddiel C, ods. 4 písm. b) zákona č. 447/2008 Z. z. - „Tráviace ústrojenstvo. Ochorenie tenkého a hrubého čreva. Po odstránení malígneho tumoru čreva s vytvorením trvalej kolostómie.“ Posudkoví lekári v lekárskejších posudkoch, ktoré boli následne podkladom pre komplexné posudky správnych orgánov, pri posúdení zdravotného stavu žalobkyne vychádzali z aktuálneho lekárskeho nálezu z chirurgického vyšetrenia zo dňa 03.09.2018, v ktorom sa konštatuje trvalé odstránenie konečníka žalobkyne s tým, že ide o trvalý nález. Skutočnosť, že v prípade žalobkyne ide o odstránený zvierač, a teda že nejde o jeho ťažkú poruchu, bola v konaní zhodne konštatovaná opakovane, a to nielen posudkovými lekármi v lekárskejších posudkoch, ale aj v komplexných posudkoch a následne aj v napadnutých rozhodnutiach. Ustanovenie § 14 ods. 6 písm. c) zákona č. 447/2008 Z. z. ako podmienku odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu OMV stanovuje podmienku ťažkej poruchy zvieračov, čo však nie je prejednávaný prípad, keďže žalobkyňa má zvierač amputovaný a nahradený trvalým vývodom na brušnej dutine. Žiadne ďalšie lekárske nálezy, ktoré by preukázali zmenu zdravotného stavu žalobkyne, ktorá skutočnosť by mohla mať vplyv na následné posúdenie odkázanosti na individuálnu prepravu OMV, žalobkyňa posudkovým lekárom ani správnym orgánom nepredložila. Uvedené konštatoval aj posudkový lekár správneho orgánu I. stupňa k podanému odvolaniu proti prvostupňovému rozhodnutiu a vyplýva to aj z predloženého spisového materiálu. Námietku nesprávneho posúdenia zdravotného postihnutia žalobkyne na účely priznania požadovaného peňažného príspevku, tak krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

9. Vo vzťahu k námietkam žalobkyne, v ktorých popisovala ťažkosti s používaním a výmenou stomického vrečka, krajský súd poukázal na rozsiahle vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe, kde sa vyjadroval k uvedenej problematike.

10. Žalobkyňou namietané porušenie zákazu diskriminácie a zásady rovnakého zaobchádzania krajský súd vyhodnotil tiež ako nedôvodnú. Krajský súd uviedol, že žalobkyňa má preukázateľne amputovaný análny zvierač, netrpí jeho ťažkou poruchou, čo správne orgány na účely rozhodovania o nároku na požadovaný peňažný príspevok posudzovali v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 447/2008 Z. z. Absencia ťažkej poruchy zvieračov ako dôvod nepriznania požadovaného príspevku sa aplikuje na všetky osoby, u ktorých nebola konštatovaná odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom z dôvodu uvedeného v § 14 ods. 6 písm. c) zákona č. 447/2008 Z. z.

11. Záverom krajský súd poukázal na skutočnosť, že z totožných dôvodov ako v prejednávanom prípade bola žiadosť žalobkyne o peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s prevádzkou OMV správnymi orgánmi zamietnutá už v minulosti, pričom k zmene zdravotného stavu žalobkyne nedošlo, keďže jej zdravotné postihnutie je trvalého charakteru. Žalobkyňa o dôvodoch zamietnutia predmetnej žiadosti bola oboznámená už v minulosti, a teda mala vedomosť, na základe

akých skutočností jej požadovaná kompenzácia nebola priznaná. Nad rámec uvedeného krajský súd dodal, že napriek skutočnosti, že v súvislosti so zdravotným postihnutím žalobkyne jej nebol priznaný vyššie uvedený peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s prevádzkou OMV, žalobkyňa bola z dôvodu zavedenia trvalej kolostómie navrhnutá kompenzácia zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou, a to peňažným príspevkom na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia.

12. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že zdravotné postihnutie žalobkyne v súvislosti s posudzovaním odkázanosti na individuálnu prepravu OMV podľa § 14 ods. 6 písm. c) zákona č. 447/2008 Z. z. a následným rozhodovaním o priznaní žiadaného peňažného príspevku podľa § 14 ods. 10 písm. a) zákona č. 447/2008 Z. z. bolo správnymi orgánmi posúdené riadne, s prihliadnutím na aktuálne dostupné lekárske nálezy, pričom správne orgány hodnotili všetky dôkazy podľa § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Krajský súd konštatoval, že preskúmané rozhodnutie žalovaného vrátane postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, je v súlade so zákonom, nakoľko má oporu vo vykonanom dokazovaní a v riadne zistenom skutkovom stave, ktorý správne orgány náležite právne posúdili.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 S.s.p.

II.

Kasačná sťažnosť žalobkyne proti rozsudku krajského súdu

14. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. V dôvodoch kasačnej sťažnosti namietala, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). Navrhovala, aby najvyšší súd zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti namietala nesprávne zistenie skutkového stavu správnym orgánom ako podklad pre právny záver. Poukázala na to, že z lekárskeho nálezu z chirurgického vyšetrenia zo dňa 3.9.2018, z ktorého vychádzali posudkoví lekári okrem toho, že trvalé odstránenie konečníka žalobkyne je trvalé, u žalobkyne dochádza k neovládateľnému odchodu stolice cez stómiu. Žalobkyňa tvrdila, že je presvedčená o tom, že už len táto samotná skutočnosť ju radí k osobám s ťažkou poruchou zvieráčov. Nepovažovala za objektívne tvrdenie, že žalobkyňa netrpí ťažkou poruchou zvieráčov len preto, že jej zvieráč operačne odstránili (amputovali) a nebrať pritom ohľad na jej zdravotný stav po amputácii. Amputáciou zvieráča a následným vytvorením umelého vyvedenia hrubého čreva na brušnú stenu (kolostómie) sa funkcia zvieráča neobnovila, práve naopak, zvieráč sa stal trvalo nefunkčným. Vylučovanie žalobkyne je samovoľné a už nikdy nebude ovládateľné vôľou. Žalobkyňa s kolostómiou ovláda len stav po vylučovaní, a to tak, že dokáže vyprázdniť už použité stomické vrečko. Možnosť vyprázdniť použité stomické vrečko však v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s vedomím a vôľovým ovládaním zvieráča a teda ovládaním samotného procesu vylučovania. Žalobkyňa zdôraznila, že kolostómia v žiadnom prípade nepredstavuje plnohodnotnú náhradu zvieráča v porovnaní so zvieráčom zdravého človeka. Tým, že žalobkyňa bola vytvorená kolostómia, musí znášať s ňou spojené komplikácie, ako napríklad bolesť pri sedení, možnosť pretečenia stomického vrečka a šírenie zápachu.

16. Žalobkyňa mala taktiež za to, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, že závery správnych orgánov v komplexných posudkoch sú bez nejasností a vnútorných rozporov, podané posudky sú komplexné, riadne a logicky zdôvodnené a vzájomne si neodporujú. Dôvodila, že už len samotná skutočnosť, že zvieráč žalobkyne neplní svoju primárnu funkciu, je v hlbokom rozpore s tvrdením, že žalobkyňa nie je osobou s ťažkou poruchou zvieráčov. Ak teda lekárske posudky a následné komplexné posudky vychádzali z nálezu z chirurgického vyšetrenia zo dňa 3.9.2018 tak, záver, že žalobkyňa nemá pri cestovaní verejnou hromadnou dopravou problémy a teda nie je odkázaná na individuálnu prepravu

vôbec nie je logický, objektívny a ani správny, ako tvrdí žalovaný.

17. Žalobkyňa ďalej namietala nesprávne právne posúdenie, ktoré spočívalo v nesprávnej aplikácii právneho predpisu § 14 ods. 6 písm. c) zák. č. 447/2008 Z. z. Poukázala na to, že v správnej žalobe, ako aj vo vyjadrení viackrát upozornila na potrebu správnej interpretácie ust. § 14 ods. 6 písm. c) zák. č. 447/2008 Z. z. s prihliadnutím na účel a zmysel tohto ustanovenia. Práve neovládanie vylučovania a s tým spojené komplikácie žalobkyňa považuje za nepriaznivý sociálny dôsledok, ktorý má byť príspevkom na individuálnu prepravu OMV kompenzovaný. Spravodlivým a rozhodujúcim kritériom pri posudzovaní, či osoba trpí ťažkou poruchou zvieráčov je to, či jej zvieráč plní svoju funkciu, alebo takúto funkciu neplní. Zvieráč žalobkyne svoju funkciu neplní, nakoľko ho nemá. Z uvedeného dôvodu je záver o neexistencii ťažkej poruchy zvieráča absurdný. Výtýkala žalovanému, že postupoval prísne formalisticky a jeho argumentácii chýba elementárna logika. Krajský súd len nekriticky prijal záver žalovaného odkazujúci na taxatívne dodržiavanie zákona, čím zreplikoval neprávne právne posúdenie veci žalovaným a absolútne rezignoval na svoju úlohu preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného. ÚPSVáR ako žalovaný tým, že dospel k záveru, že pri chýbaní zvieráča nejde o ťažkú poruchu vylučovania nesprávne zhodnotil skutkový stav. Na takto nesprávne zistený skutkový stav potom žalovaný na škodu žalobkyne nesprávne aplikoval hmotnoprávny predpis, čím vec nesprávne právne posúdil.

18. Žalobkyňa záverom namietala, že rozhodnutia žalovaného ako i prvostupňové rozhodnutie sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť dôvodov, nakoľko rozhodnutia vychádzali z nesprávne zisteného skutkového stavu. Mala za to, že rozhodnutie žalovaného nemožno odôvodniť v podstate len odkazom na lekárske posudok. ÚPSVáR sa nedostatočne vysporiadal s diagnostikovaným ochorením a neposúdil závažnosť zdravotného stavu žalobkyne. Taktiež druhostupňové rozhodnutie žalovaného by malo obsahovať aj riadne, logické a pre účastníka konania zrozumiteľné odôvodnenie. Dôvod a úvahu, pre ktorý odstránený zvieráč nepredstavuje ťažkú poruchu zvieráča, v rozhodnutí nie je rozvedený. Vyslovila názor, že tvrdenie žalovaného je v tejto časti arbitrárne a nepreskúmateľné. Ak žalobkyňa trpí závažnou diagnózou a má kolostómiu po operácii zhubného nádoru, bolo povinnosťou posudkových lekárov ÚPSVáR dôsledne posúdiť jej zdravotný stav zo všetkých aspektov a na základe všetkých nálezov.

III.

Vyjadrenie žalovaného správneho orgánu ku kasačnej sťažnosti žalobkyne

19. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadril podaním zo dňa 17. septembra 2019. Žalovaný s a v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím krajského súdu. Vyslovil názor, že v predmetnej veci v správnom konaní vychádzal z objektívneho a dostatočne zisteného skutkového stavu veci a svojím postupom neporušil zákon. Žalovaný navrhoval, aby kasačný súd podľa ust. § 461 S.s.p. kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

20. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa v žiadosti o priznanie peňažného príspevku na prevádzku OMV zo dňa 30.10.2018, ako aj v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu, žiadala o priznanie príspevku len z dôvodu, že má trvalú kolostómiu - z dôvodu odstránenia zvieráča. Iné dôvody v správnom konaní neuviedla.

21. Žalovaný odmietol subjektívny výklad žalobkyne súvisiaci s jej neexistujúcim zvieráčom v kasačnej sťažnosti. Uviedol, že kolostómia je medicínske riešenie náhrady konečníka, pričom žalobkyňa ovláda vyprázdňovanie sáčku podľa potreby pravidelnou výmenou a pri rešpektovaní ľudskej dôstojnosti. Teda nedochádza k nekontrolovateľnému vyprázdňovaniu, ako tvrdí žalobkyňa v kasačnej sťažnosti, ale je to na jej vôľu. Pri pravidelnej výmene sáčku z uvedeného dôvodu u nej nehrozí ani jeho pretekánie - naviac je hermeticky uzatvorený. Poukazujúc na uvedené skutočnosti zastával názor, že aj z chirurgickej správy zo dňa 9.3.2018 je zjavné, že únik stolice je zachytený v stomickom sáčku, ktorý žalobkyňa môže kedykoľvek podľa potreby vymeniť.

22. Taktiež mal žalovaný za to, že výklad ust. § 14 ods. 6 písm. c) zák. č. 447/2008 Z. z. žalobkyňou je účelový. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia žalovaný uviedol, že na to, aby žalobkyňa splnila zákonné podmienky odkázanosti na IP OMV pri ťažkej poruche zvieráčov, nesmie byť schopná na rovnakom základe na prepravu VHD s ostatnými fyzickými osobami a musí dôjsť k narušeniu jej prirodzenej dôstojnosti. Zo spisovej dokumentácie, ale aj z napadnutého rozsudku bolo zrejmé, že žalobkyňa nespĺňa zákonom stanovené podmienky pre priznanie odkázanosti na IP OMV. Žalobkyňa má amputovaný zvieráč, pričom pri preprave prostriedkami VHD u nej stanovené zákonné podmienky nenastali a žalobkyňa s vytvorenou kolostómiou je schopná bez obmedzenia sa prepravovať prostriedkami VHD na rovnakom základe ako ostatní cestujúci. Poukázal tiež na to, že žalobkyňa od roku 2003 až do podania žaloby sa bez problémov prepravovala VHD.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti zastával žalovaný názor, že krajský súd sa veľmi podrobne oboznámil so spisovou dokumentáciou, na základe ktorej bolo vydané napadnuté rozhodnutie. Súd pri svojom rozhodovaní objektívne a správne vyhodnotil skutkový stav, v predmetnej veci a rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi, stotožniac so závermi žalovaného v napadnutom rozhodnutí.

IV.

24. Vyjadrenie žalovaného bolo žalobkyňi doručené dňa 26. septembra 2019.

V.

Konanie pred kasačným súdom

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, v rozsahu námietok žalobkyne uvedených v kasačnej sťažnosti, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne je nedôvodná.

26. Podľa § 2 ods. 1 S.s.p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 2 ods. 2 S.s.p., každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

28. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ S.s.p., správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach;

30. Podľa § 135 ods. 1 S.s.p., na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

31. Podľa § 199 ods. 1 písm. d/ S.s.p., sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny;

32. Podľa § 199 ods. 3 S.s.p., ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

33. Podľa § 177 ods. 1 S.s.p., správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

34. Podľa § 178 ods. 1 S.s.p., žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

35. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sa/22/2019-54 zo dňa 6. augusta 2019, ktorým krajský súd zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2019/5181/Dan zo dňa 9. mája 2019.

36. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich najvyšší súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

37. Predmetom preskumavacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Odbor peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2019/5181/Dan zo dňa 9. mája 2019, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín č. TN1/OPPKPČ/SOC/2019/43237-4 zo dňa 16.1.2019. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 38 ods. 1 písm. b) bod 2, ods. 9, § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. nevyhovel žiadosti žalobkyne zo dňa 31.10.2018 a nepriznal jej peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

38. Kasačný súd rovnako ako krajský súd mal preukázané, že v prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobkyňa je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 80 %. Spornou však zostala otázka odkázanosti žalobkyne ako osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Z uvedených dôvodov kasačný súd zameral svoju pozornosť tejto spornej otázke.

VI.

Právne posúdenie kasačným súdom

39. Zákon č. 447/2008 Z. z. upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom (ďalej len "preukaz"), parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím (ďalej len "parkovací preukaz") a právne vzťahy na účely posudzovania potreby osobitnej starostlivosti poskytovanej podľa osobitného predpisu (§ 1 ods. 1).

40. Cieľom úpravy právnych vzťahov uvedených v odseku 1 je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom (§ 1 ods. 2).

41. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 447/2008 Z. z., pri výkone lekárskej posudkovej činnosti

posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6 (ďalej len "lekársky nález"), ak tento zákon neustanovuje inak.

42. Podľa § 11 ods. 11 veta prvá zákona č. 447/2008 Z. z., výsledkom lekárskej posudkovej činnosti je lekársky posudok, ktorý obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z., fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti z dôvodu a) ťažkej poruchy mobility premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, b) duševnej poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb alebo c) ťažkej poruchy zvieráčov prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb.

44. Podľa ust. § 14 ods. 10 zák. č. 447/2008 Z. z., fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, ak je a) odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a využíva ho na aktivity podľa § 38 ods. 9 písm. a) alebo b) fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 38 ods. 9 písm. b).

45. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 príslušný orgán vypracúva komplexný posudok na účely kompenzácie, ktorý obsahuje a) mieru funkčnej poruchy, b) vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, c) sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia vo všetkých oblastiach kompenzácie, d) návrh druhu peňažného príspevku na kompenzáciu, e) vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu, f) vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, g) termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak ho určí posudkový lekár, h) odôvodnenie komplexného posudku.

46. Podľa § 38 ods. 1 písm. b) bod 2 zákona č. 447/2008 Z. z., fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov, možno poskytnúť peňažný príspevok na zvýšené výdavky, ak tento zákon neustanovuje inak súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

47. Podľa ust. § 38 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z. z., zvýšené výdavky súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla na účely tohto zákona sú výdavky na pohonné látky, ktoré slúžia na prevádzku osobného motorového vozidla, ktoré využíva a) fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom na pracovné aktivity, vzdelávacie aktivity, rodinné aktivity alebo na občianske aktivity; podmienka využívania osobného motorového vozidla na pracovné aktivity je splnená aj vtedy, ak fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím podniká, prevádzkuje alebo vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť v mieste svojho trvalého pobytu, a podmienka využívania osobného motorového vozidla na vzdelávacie aktivity je splnená aj vtedy, ak fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím má určený individuálny študijný plán, alebo b) fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím zaradená do chronického dialyzačného programu alebo do transplantáčného programu alebo ktorej sa poskytuje akútna onkologická liečba a pri

hematoonkologickom ochorení aj udržiavacia liečba.

48. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 50) s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

49. Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z., ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní 50) sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

50. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

51. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

52. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

53. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

54. Vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy, peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, možno poskytnúť len ťažko zdravotne postihnutej fyzickej osobe, ktorá spĺňa zákonom stanovenú podmienku odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom (§ 38 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z.). Nie každá fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je automaticky odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Konštatovať odkázanosť na individuálnu prepravu prináleží posudkovým lekárom. Podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok, ktorý sa vyhotovuje na základe vypracovaného lekárskeho posudku (§ 15 ods. 1 menovaného zákona).

55. Kasačný súd vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu mal rovnako ako krajský súd preukázať, že ani v jednom komplexnom posudku správnych orgánov nie je konštatovaná odkázanosť žalobkyne na peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky OMV. Podkladom pre uvedené komplexné posudky boli lekárske posudky posudkových lekárov, ktoré vychádzali z aktuálneho lekárskeho nálezu žalobkyne - chirurgického vyšetrenia zo dňa 03.09.2018, ako aj posudkové závery o sociálnych dôsledkoch ťažkého zdravotného postihnutia, pričom v komplexných posudkoch neboli zistené diskrepancie medzi závermi posudkových lekárov, diagnózami odborných lekárov a posudkovými závermi. Vzhľadom k uvedenému kasačný súd konštatuje, že závery správnych orgánov v komplexných posudkoch sú bez nejasností a vnútorných rozporov, sú komplexné, riadne a logicky zdôvodnené a vzájomne si neodporujúce. Z uvedených dôvodov krajský súd námietku nesprávneho posúdenia zdravotného postihnutia žalobkyne na účely priznania požadovaného peňažného príspevku správne vyhodnotil ako nedôvodnú.

56. Kasačný súd sa nemohol stotožniť s argumentáciou žalobkyne uvedenej v kasačnej sťažnosti, ako ani s jej vysloveným názorom vo vzťahu k posúdeniu jej zdravotného postihnutia, vytýkajúc krajskému súdu, že dospel k nesprávnej závere, že závery správnych orgánov v komplexných posudkoch sú bez nejasností a vnútorných rozporov, podané posudky sú komplexné, riadne a logicky zdôvodnené a vzájomne si neodporujú, poukazom na to, že z lekárskeho nálezu z chirurgického vyšetrenia zo dňa 3.9.2018, z ktorého vychádzali posudkoví lekári okrem toho, že trvalé odstránenie konečníka žalobkyne

je trvalé, u žalobkyni dochádza k neovládateľnému odchodu stolice cez stómiu, vysloviac presvedčenie, že už len táto samotná skutočnosť ju radí k osobám s ťažkou poruchou zvieráčov.

57. Kasačný súd k tvrdeniam žalobkyne uvádza nasledovné. Konštatovať odkázanosť na individuálnu prepravu prináleží posudkovým lekárom. Skutkové zistenia v danej veci potvrdzujú, že posudkoví lekári v dôsledku objektívne popísaného zdravotného postihnutia žalobkyne, vykonaného v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami a vychádzajúceho z predložených odborných lekárskeho nálezov, v danej veci odkázanosť žalobkyne na individuálnu prepravu nezistili, keď v oblasti mobility a orientácie nebola u žalobkyne zistená ťažká porucha zvieráčov, nakoľko sa nejedná u nej o vysokú resekciu čreva so zrýchlenou pasážou riedkej stolice, ale o stav po amputácii konečníka s náhradným vývodom stolice a umelým rezervoárom na jej zachytenie. Ďalšie diagnózy žalobkyne (inkontinencia moču stresová II. stupňa, ochorenie štítnej žľazy, posmenopauzálna osteoporóza) nedosahujú podľa Prílohy č. 3 k citovanému zákonu mieru funkčnej poruchy 50% a viac. V zmysle oprávnenia rozhodovať o poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, zvereného úradom práce zákonom č. 447/2008 Z. z. bolo povinnosťou správneho orgánu pri svojom rozhodovaní v danej veci vychádzať z komplexných lekárskeho posudkov, na základe ktorých v rámci zákonom dovolenej voľnej úvahy ustálil záver o nedôvodnosti poskytnutia peňažného príspevku žalobkyne. Vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci a s citovanej právnej úpravy kasačný súd dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, že uvedený záver žalovaného vyslovený v preskúmanom rozhodnutí zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a nevybočil z rámca zákona č. 447/2008 Z. z.

58. Kasačný súd sa nemohol stotožniť ani s ďalšou námietkou, ktorou žalobkyňa v kasačnej sťažnosti namietala nesprávne právne posúdenie právnej úpravy ustanovenej v § 14 ods. 6 písm. c) zák. č. 447/2008 Z. z. tvrdiac, že v správnej žalobe, ako aj vo vyjadrení viackrát upozornila na potrebu správnej interpretácie ust. § 14 ods. 6 písm. c) zák. č. 447/2008 Z. z. s prihliadnutím na účel a zmysel tohto ustanovenia, majú za to, že práve neovládanie vylučovania a s tým spojené komplikácie treba považovať za nepriaznivý sociálny dôsledok, ktorý má byť príspevkom na individuálnu prepravu OMV kompenzovaný.

59. K uvedenej námietke kasačný súd konštatuje. Ustanovenie § 14 ods. 6 písm. c) zákona č. 447/2008 Z. z. ako podmienku odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom stanovuje podmienku ťažkej poruchy zvieráčov. Účelom tohto ustanovenia je bezpochyby kompenzovať osobám s ťažkým zdravotným postihnutím zvýšené výdavky so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, pokiaľ sú na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom odkázané titulom svojho ochorenia resp. (postihnutia) za splnenia zákonných podmienok. Posudkoví lekári ťažké poškodenie zvieráčov u žalobkyne na podklade objektívne popísaného zdravotného postihnutia nekonštatovali. Pokiaľ neovládanie vylučovania z dôvodu vytvorenej kolostómie a s tým spojené komplikácie žalobkyňa považovala za nepriaznivý sociálny dôsledok, ktorý má byť príspevkom na individuálnu prepravu OMV kompenzovaný, uvedené tvrdenie je čisto subjektívnym ničím nepodloženým názorom žalobkyne. Neovládanie vylučovania z dôvodu vytvorenej kolostómie nie je vôbec sporné, no vychádzajúc z diagnostických záverov vyplývajúcich z lekárskeho nálezov posudkoví lekári konštatovali stav po amputácii konečníka s náhradným vývodom stolice s umelým rezervoárom na jej zachytenie, čo nepovažovali za ťažkú poruchu zvieráčov. Správny orgán nie je oprávnený posudzovať správnosť medicínskych záverov posudkového lekára vyslovených v komplexnom lekárskom posudku, vyhodnocuje však to, či úvahy posudkového lekára zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým zisteniam vyplývajúcich z dôkazov vykonaných orgánom verejnej správy.

60. Kasačný súd súčasne upriamuje pozornosť žalobkyne na to, že zákonodarca v právnej norme ustanovenej § 14 ods. 10 zák. č. 447/2008 Z. z., priznanie kompenzácie fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím podmieňuje okrem odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ďalšou podmienkou a to, že prepravu osobným motorovým vozidlom využíva na aktivity podľa § 38 ods. 9 písm. a), b) tohto zákona. V uvedenej právnej norme zákonodarca vymenúva využitie osobného motorového vozidla na pracovné aktivity, vzdelávacie aktivity, rodinné aktivity alebo na

občianske aktivity; podmienka využívania osobného motorového vozidla na pracovné aktivity je splnená aj vtedy, ak fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím podniká, prevádzkuje alebo vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť v mieste svojho trvalého pobytu, alebo ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím zaradenú do chronického dialyzačného programu alebo do transplantáčného programu alebo ktorej sa poskytuje akútna onkologická liečba a pri hematoonkologickom ochorení aj udržiavacia liečba. V súlade s uvedenou právnou úpravou spočívala na žalobkyni dôkazná povinnosť tvrdenia a preukázania využitia osobného motorového vozidla, ktorú povinnosť žalobkyňa si nespĺnila, majúce za následok nesplnenie zákonných podmienok zákonodarcom stanovených v právnej norme § 14 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z. z.

61. Kasačný súd poukazuje tiež na to, že zákonodarca v zákone č. 447/2008 Z. z. fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím priznáva kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou, ktorá žalobkyni bola priznaná v dôsledku vytvorenej kolostómie, peňažným príspevkom na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebením šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia ako sociálny dôsledok v oblasti zvýšených výdavkov.

62. Vychádzajúc z uvedeného kasačný súd po preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov, žalobou napadnutých, ako i konania im predchádzajúcim dospel k záveru, že žalovaný správny orgán dostatočne zistil skutočný stav veci, na ktorý aplikoval správny právny predpis, pričom logicky a presvedčivo vyhodnotil, prečo zdravotné postihnutie žalobkyne neodôvodňovalo poskytnutie peňažného príspevku. Z uvedených dôvodov záver krajského súdu o tom, že preskúmané rozhodnutie žalovaného vrátane postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, je v súlade so zákonom, nakoľko má oporu vo vykonanom dokazovaní a v riadne zistenom skutkovom stave, ktorý správne orgány náležite právne posúdili, tak považoval kasačný súd za správny, súladný so zákonom.

63. Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti namietala, že rozhodnutie žalovaného ako i prvostupňové rozhodnutie sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť dôvodov, nakoľko rozhodnutia vychádzali z nesprávne zisteného skutkového stavu. Vo vzťahu k uvedenej námietke kasačný súd uvádza. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobkyňa je fyzickou osobou (žalobkyňa sa dala zastúpiť až v kasačnom konaní), ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bola ukrátená na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Správny súd tak preskúmava zákonnosť rozhodnutia žalovaného zo všetkých hľadísk, keďže nie je žalobnými bodmi viazaný. Krajský súd ako vyplýva z odôvodnenia jeho rozhodnutia nezistil, že by rozhodnutia správnych orgánov boli nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Práve naopak krajský súd považoval preskúmané rozhodnutie žalovaného vrátane postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, za súladné so zákonom, nakoľko má oporu vo vykonanom dokazovaní a v riadne zistenom skutkovom stave, ktorý správne orgány náležite právne posúdili. Kasačný súd tiež nezistil, že by preskúmané správne rozhodnutia trpeli formálnymi ako i obsahovými nedostatkami. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného jasným a určitým spôsobom vyplýva, čo bolo podkladom pre zistenie skutkového stavu, tak ako i dôvody, ktoré viedli správny orgán k záveru o nesplnení zákonných podmienok na priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, ktorý žalobkyňa žiadala žiadosťou zo dňa 31.10.2018.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nepovažoval kasačný súd kasačné námietky žalobkyne za dôvodné, a preto kasačnú sťažnosť podľa ust. § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

65. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľke (žalobkyni), ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 168 S.s.p.).

66. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.

z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.